

Ο “Φόρος της Κρεβατοκάμαρας”

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Τετάρτη, 24 Απρίλιος 2013 15:59 -

Ο “Φόρος της Κρεβατοκάμαρας” όπως τον έχουν ονομάσει οι Βρετανοί, είναι ένα μέρος του προγράμματος περικοπών που θέλει να βάλει σε εφαρμογή η κυβέρνηση Συντηρητικών/Φιλελευθέρων στην Μεγάλη Βρετανία. Σε πολύ αδρές γραμμές ο φόρος θα ισχύει για τους ενοίκους “κοινωνικών κατοικιών” (στην ουσία διαμερισμάτων που παρέχουν φτηνή στέγη σε άπορους, άνεργους ή οικονομικά δυσπραγούντες Βρετανούς) και θα αφορά τις κατοικίες αυτές που έχουν περισσότερες κρεβατοκάμαρες από όσες είναι αναγκαίες για τους ενοίκους της κατοικίας.

Ο τρόπος με τον οποίο θα υπολογίζεται το πόσες κρεβατοκάμαρες χρειάζεται ένα νοικοκυριό, είναι ο εξής. Πολύ απλά θα υπολογίζεται ο αριθμός των ενηλίκων και των εξαρτώμενων τέκνων (ατόμων κάτω των 16 ετών) που μένουν στην κατοικία, και βάσει αυτού θα υπολογίζονται και οι “αναγκαίες κρεβατοκάμαρες”. Βεβαίως αυτή η νομοθεσία, όπως γράφουν αρκετοί έγκυροι αναλυτές δεν λαμβάνει υπόψη πολλές παραμέτρους που καθορίζουν αναγκαία την ύπαρξη επιπλέον δωματίων. Πολλές οικογένειες έχουν παραπάνω κρεβατοκάμαρες για να φιλοξενούν συγγενείς που πάσχουν από βαριά ή και ανίατα νοσήματα. Σε πολλές από αυτές τις κατοικίες μένουν επίσης άτομα με αναπηρίες τα οποία χρειάζονται αυτά τα παραπάνω δωμάτια για να φιλοξενούν συγγενείς ή άλλα άτομα που τα φροντίζουν ή τα βοηθούν στην καθημερινή τους ζωή. Επίσης πολλές κατοικίες με επιπλέον κρεβατοκάμαρες είναι κατοικίες χωρισμένων γονέων που έχουν εξ’ ημισείας επιμέλεια των παιδιών τους (τα φιλοξενούν Σαββατοκύριακα), ενώ και στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει “άμεση ανάγκη”, πολλοί χρησιμοποιούν την περαιτέρω κρεβατοκάμαρα τις λίγες ημέρες του χρόνου που ένα από τα μέλη της οικογένειας θα είναι άρρωστο, για λόγους υγείας και άνεσης του ασθενούς.

Ο αριθμός των ατόμων που επηρεάζεται από αυτόν τον φόρο κυμαίνεται από τις 660,000 έως και το ένα εκατομμύριο, ενώ σύμφωνα με την φιλανθρωπική οργάνωση Scope, από τα 660,000 άτομα που επηρεάζονται άμεσα, οι 420,000 έχουν κάποιας μορφής αναπηρία. Από τους πιο σκληρά χτυπημένους ανάπηρους, θα είναι οι τυφλοί, αφού θα πρέπει να μετακομίσουν σε άλλες περιοχές, και έτσι να χτίσουν νέα δίκτυα αλληλεγγύης και να

μάθουν νέες διαδρομές από και προς την εργασία τους και τις υπηρεσίες που χρησιμοποιούν, μια διαδικασία που είναι υπερβολικά αργή και δύσκολη. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες δημιουργήθηκε και το κίνημα ενάντια στον “Φόρο της Κρεβατοκάμαρας” ένα κίνημα “άρνησης πληρωμής” που αφορά τον φόρο αυτό.

Είναι αληθές ότι στην Μεγάλη Βρετανία υπάρχει μια μεγάλη παράδοση κινήματων “άρνησης πληρωμής” από την εποχή του Cromwell με πιο χαρακτηριστικό το κίνημα ενάντια στον “Κεφαλικό Φόρο” που στις αρχές της δεκαετίας του ’90 οδήγησε στην ανατροπή της κυβέρνησης της Μάργκαρετ Θάτσερ. Και αυτό το κίνημα έχει πολλές ομοιότητες με το κίνημα ενάντια στον “Φόρο της Κρεβατοκάμαρας”. Κατ’ αρχήν και τα δύο κινήματα ξεκίνησαν από τις φτωχές περιοχές της Δυτικής Σκωτίας και μετά επεκτάθηκαν, κατ’ αρχήν στη Σκωτία και στη συνέχεια και στην Αγγλία. Δεύτερον, στο κίνημα κατά του Κεφαλικού Φόρου, παρατηρήθηκαν μαζικές συνελεύσεις κατοίκων σε χωριά, κωμοπόλεις και γειτονιές, οι οποίες έπαιρναν τις αποφάσεις και έκαναν τις “καθημερινές δουλειές”, ενώ το “κέντρο” στην ουσία έκανε απλά τον συντονισμό αυτών των δράσεων και δούλευε πάνω σε στρατηγικές “ανοίγματος” του κινήματος στην κοινωνία. Το ίδιο φαίνεται να γίνεται και τώρα.

Οι μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν την τελευταία Κυριακή του Μαρτίου με πέντε χιλιάδες διαδηλωτές να μαζεύονται στην Πλατεία Γεωργίου στην Γλασκώβη και άλλους χίλιους να μαζεύονται στο κέντρο του Εδιμβούργου , αλλά και πολλούς να μαζεύονται στην πλατεία Trafalgar στο Λονδίνο. Τις τελευταίες ημέρες το κίνημα έχει αρχίσει να επεκτείνεται και στην υπόλοιπη χώρα, από τότε δεν περνάει εβδομάδα χωρίς μεγάλες εκδηλώσεις του κινήματος σε κάποιο σημείο της χώρας. Ενδεικτικά, κατά την διάρκεια της Τετάρτης 3 Απριλίου, ημέρας πανεθνικής δράσης ενάντια στον Φόρο της Κρεβατοκάμαρας, έγιναν διαδηλώσεις και πικετοφορίες σε πάνω από πενήντα πόλεις ανά την βρετανική επικράτεια, με πιο σημαντικές αυτές που έγιναν στο Μπρίστολ, το Λίβερπουλ, το Λονδίνο, το Μάντσεστερ και άλλες πόλεις. Το κίνημα αυτό ουσιαστικά συγκροτείται από μια σειρά από τοπικές οργανώσεις ενάντια στον Φόρο της Κρεβατοκάμαρας, που συνενώνονται κάτω από το πανό της Εθνικής Ομοσπονδίας Ενάντια στον Φόρο της Κρεβατοκάμαρας